

Uniunea Avocaților din Republica Moldova

Союз Адвокатов Республики Молдова

Union of Advocates of the Republic of Moldova

Comisia pentru etică și disciplină

MD-2012, mun. Chișinău, str. București, 46, tel.: 022226152, fax: 022226152 e_mail:
uniunea.avocatilor.rm@gmail.com, www.uam.md

DECIZIE

Nr. 4/5/2026

În cauza disciplinară intentată în privința **Avocatului BUZU Mihail**, titular al licenței pentru exercitarea profesiei de avocat nr. 2987, eliberată la 10.06.2016,
/în temeiul petiției № **T52/2026 din 12.01.2026** înaintate de **XXXXXX Alexandru/**

mun. Chișinău

16 martie 2026

Comisia pentru etică și disciplină din cadrul Uniunii Avocaților, în componența membrilor prezenți în ședință: d-na **Cristina SULTAN** - președinte; d-nii avocați: **Mihaela PREPELIȚA, Victor DODON, Petru LOGHINESCU, Zinaida LUPAȘCU, Victor BARAN, Vladimir CIMPOEȘ, Vitalie TĂBÎRȚĂ, Ion ȚURCANU** - membri, precum și d-na **Victoria DEVIȚCAIA** - secretar, examinând cauza disciplinară intentată în privința avocatului BUZU Mihail, titularul licenței pentru exercitarea profesiei de avocat nr. 2987, eliberată la 10.06.2016, în procedura disciplinară intentată de Comisia pentru etică și disciplină la data de 02.03.2026,

a stabilit:

I.

La data de 12.01.2026, în adresa Comisiei pentru Etică și Disciplină a Uniunii Avocaților din Republica Moldova a parvenit petiția depusă de cet. Alexandru XXXXXX, prin care sunt invocate pretinse abateri disciplinare comise de avocatul Mihail BUZU în exercitarea activității profesionale.

În petiție se invocă faptul că avocatul contractat nu ar fi depus apelul motivat în termenul legal prevăzut de art. 232 alin. (2) din Codul administrativ, respectiv în termen de 30 de zile de la notificarea hotărârii motivate, într-o cauză de contencios administrativ. Această omisiune ar fi dus la declararea apelului ca inadmisibil de către Curtea de Apel Centru, fapt care ar fi prejudiciat drepturile și interesele legitime ale clientului petiționar.

Petiția împreună cu anexele a fost comunicată avocatului Mihail Buzu pentru prezentarea explicațiilor scrise, conform prevederilor art. 48 alin. (6) și (7) din Statutul profesiei de avocat.

La data de 26.02.2026 avocatul Mihail Buzu a prezentat referință pe marginea plângerii formulate de petiționar. Din conținutul acesteia rezultă că avocatul l-a reprezentat pe petiționar în patru cauze de contencios administrativ împotriva Ministerului Mediului. În cauza care face obiectul plângerii disciplinare, avocatul indică faptul că a declarat apel împotriva hotărârii Judecătorei Chișinău din 18.04.2025, însă prin încheierea Curții de Apel Centru din 04.11.2025 apelul a fost declarat inadmisibil din cauza nedeunerii apelului motivat în termen. Avocatul Mihail Buzu, anexând o parte din proiectul apelului motivat, extrase informatice, precum și un extras bancar ce confirmă restituirea onorariului în valoare de 5000 lei către petiționar.

Din conținutul referinței rezultă că avocatul Mihail Buzu a asigurat reprezentarea petiționarului Alexandru XXXXXX în patru cauze de contencios administrativ îndreptate împotriva Ministerului Mediului, toate având ca obiect contestarea unor acte administrative de sancționare disciplinară și de evaluare profesională, după cum urmează:

- într-o primă cauză, având ca obiect anularea ordinului de sancționare cu avertisment, instanța de fond a respins acțiunea, iar Curtea de Apel Centru a menținut hotărârea primei instanțe, părțile convenind să nu exercite recurs;
- într-o a doua cauză, privind anularea sancțiunii disciplinare sub forma „mustrare aspră”, instanța de fond a admis acțiunea, cauza aflându-se în continuare pe rolul Curții de Apel Centru;
- într-o a treia cauză, obiectul litigiului l-a constituit anularea actului administrativ prin care petiționarul a fost evaluat cu calificativul „nesatisfăcător”;
- într-o a patra cauză, petiționarul a solicitat anularea actului administrativ prin care a fost destituit din funcția ocupată, această cauză fiind conexasă la cea privind evaluarea profesională, prin încheierea Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani, din 04.11.2023, ambele acțiuni fiind respinse de instanța de fond.

În referința sa, avocatul Mihail Buzu a menționat că hotărârea motivată a instanței de fond a fost recepționată la data de 26.08.2025 prin intermediul poștei electronice, ulterior procedând la inițierea redactării apelului motivat. Cu toate acestea, avocatul a arătat că apelul motivat nu a fost depus în termenul prevăzut de lege, indicând că această situație s-a produs ca urmare a unei *omisiuni din neatenție*.

Totodată, avocatul vizat a susținut că a luat cunoștință despre existența încheierii Curții de Apel Centru abia la data de 23.12.2025, în urma unei discuții telefonice purtate cu petiționarul, iar ulterior a restituit acestuia suma de 5 000 lei, achitată cu titlu de onorariu pentru reprezentarea în instanța de apel, fapt confirmat prin actele anexate.

La data de **02 martie 2026**, Comisia pentru etică și disciplină a **intentat procedura disciplinară** în privința avocatului Mihail Buzu, cu efectuarea controlului disciplinar asupra acțiunilor acestuia și examinarea materialelor procedurii administrative în mod obiectiv și legal.

La data de **16 martie 2026**, în ședința Comisiei pentru Etică și Disciplină, părțile s-au prezentat personal. Au fost audiați petiționarul Alexandru XXXXXX , precum și avocatul Mihail Buzu. Petiționarul Alexandru XXXXXX a reiterat solicitarea sa de tragere la răspundere disciplinară a avocatului, invocând faptul că ratarea termenului de depunere a apelului motivat i-a cauzat un prejudiciu grav, în condițiile în care pierderea căii de atac a însemnat imposibilitatea examinării în apel a legalității hotărârii prin care acțiunile sale au fost respinse, respectiv imposibilitatea contestării actelor administrative prin care a fost evaluat cu calificativul „nesatisfăcător” și destituit din funcția ocupată. Petiționarul a solicitat aplicarea unei sancțiuni disciplinare avocatului vizat.

Avocatul Mihail Buzu, prezent în ședință, **a recunoscut că a comis abatere disciplinară**, confirmând explicațiile oferite anterior în referința scrisă. Avocatul a declarat că nedepunerea apelului motivat în termen s-a datorat unei omisiuni din neatenție, fără nicio intenție de a prejudicia interesele clientului. A subliniat că a restituit integral onorariul de 5 000 lei, că regretă profund situația creată și că își asumă responsabilitatea pentru consecințele negative produse.

Având în vedere declarațiile părților, materialele cauzei și recunoașterea abaterii de către avocatul vizat, Comisia a declarat cercetarea judiciară disciplinară închisă și a trecut la deliberări în vederea individualizării sancțiunii disciplinare ce urmează a fi aplicată.

II.

Aplicând cadrul normativ relevant și având în vedere circumstanțele cauzei, Comisia reține ca fiind aplicabile următoarele prevederi legale:

Procedura disciplinară se desfășoară în temeiul Codului administrativ, al Legii nr. 1260/2002 cu privire la avocatură, al Statutului profesiei de avocat și al Codului deontologic al avocatului.

Potrivit **art. 44 alin. (2) lit. b)** din Legea cu privire la avocatură, Comisia pentru etică și disciplină „*analizează cazurile de încălcare de către avocați și avocați stagiari a disciplinei și a normelor de etică profesională*”, fiind unica instanță disciplinară a Uniunii Avocaților competentă să examineze plângerile, să intenteze proceduri disciplinare și să adopte decizii în procedura disciplinară.

Conform **art. 56 alin. (1) și (2)** din Legea cu privire la avocatură:

„(1) Avocații răspund disciplinar pentru acțiunile prin care se încalcă prevederile prezentei legi, normele Codului deontologic al avocatului și prevederile altor acte normative ce reglementează activitatea avocatului.

(2) Petițiile referitoare la acțiunile avocaților, precum și informația cu privire la abateri disciplinare comise de avocat în timpul exercitării atribuțiilor profesionale, se examinează de Comisia pentru etică și disciplină. În cazul existenței unor temeieri suficiente, comisia dispune efectuarea unui control."

Conform art. 54 alin. (1) din Legea cu privire la avocatură prevede principalele obligații ale avocatului:

- lit. b) *„să acorde asistență juridică conform contractului încheiat cu clientul sau cu oficiul teritorial al Consiliului Național pentru Asistență Juridică Garantată de Stat";*
- lit. d) *„să aplice, în exercitarea profesiei sale, mijloacele și metodele prevăzute de lege pentru apărarea drepturilor și intereselor legitime ale clientului";*
- lit. k) *„să respecte normele Codului deontologic al avocatului și prevederile statutului profesiei de avocat".*

Potrivit art. 54 alin. (3) din Legea cu privire la avocatură este stabilit:

„Avocatul nu are dreptul să acționeze contrar intereselor legitime ale clientului, să ocupe o poziție juridică fără a o coordona cu acesta (cu excepția cazurilor când clientul își recunoaște vina), să refuze, fără motive întemeiate, apărarea bănuțului, învinuțului, inculpatului sau a condamnatului, la care s-a obligat."

Art. 9 din Legea cu privire la avocatură consacră principiul calității serviciilor de asistență juridică:

„Asistența juridică acordată de avocat trebuie să corespundă bunelor practici profesionale în materie juridică, normelor materiale și procedurale și să rezulte dintr-o conduită profesională și corectă."

Conform **art. 57** din Statutul profesiei de avocat:

„(1) Avocatul este obligat să studieze temeinic cauzele ce i-au fost încredințate, să se prezinte la fiecare termen stabilit și să manifeste conștiinciozitate și probitate pentru îndeplinirea mandatului încredințat.

(3) Avocatul este obligat să acționeze cu promptitudine în reprezentarea clientului, potrivit cu natura cauzei. Strategiile și tacticile stabilite de avocat trebuie să conducă activitatea acestuia pe principiul folosirii profesiei în favoarea clientului."

Potrivit art. 57 alin. (6) din Statutul profesiei de avocat:

„Avocatul se va consulta cu clientul pentru a stabili scopul, modalitățile consilierii, precum și soluțiile tehnice pe care le va urma pentru a realiza asistența și reprezentarea clientului."

Art. 57 alin. (9) stabilește:

„Avocatul se va abține: a) să ignore intenționat obiectivele și scopurile reprezentării stabilite de către client, astfel încât să eșueze în atingerea lor prin mijloace rezonabile, permise de Lege și de Statutul profesiei; b) să prejudicieze un client pe durata relațiilor profesionale."

Codul deontologic al avocatului stabilește misiunea și principiile fundamentale ale profesiei:
„(1) În Republica Moldova avocatul îndeplinește un rol eminent în promovarea protecției drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(2) Scopul exercitării profesiei de avocat îl constituie acordarea asistenței juridice calificate persoanelor fizice și juridice în apărarea drepturilor, libertăților și intereselor lor legitime.

(3) În exercitarea profesiei, avocatul este obligat să acționeze pentru a asigura accesul liber la justiție și dreptul persoanei la un proces echitabil, să contribuie, prin toate mijloacele legale, la protejarea profesiei, demnității și onoarei corpului de avocați.”

Potrivit **Cap. II „Relațiile cu clienții”**, pct. 2:

„(2) Avocatul își consultă clientul în mod conștiincios și îl informează cu diligență clientul cu privire la evoluția cauzei ce i-a fost încredințată.”

Codul deontologic consacră **principiul diligenței profesionale** și al **priorității interesului clientului**:

„Sub rezerva respectării normelor legale și a normelor deontologice, avocatul are obligația să apere interesele clientului său, inclusiv în raport cu propriile interese, cu interesele altui avocat sau interesele statului.”

Termenul legal pentru depunerea apelului motivat este prevăzut la art. 232 alin. (2) din Codul administrativ:

„Apelul se motivează în termen de 30 de zile de la notificarea hotărârii motivate. Dacă motivarea nu este depusă în acest termen, apelul declarat se consideră inadmisibil.”

III.

Potrivit Codului administrativ:

Articolul 5. Activitatea administrativă

Activitatea administrativă reprezintă totalitatea actelor administrative individuale și normative, a contractelor administrative, a actelor reale, precum și a operațiunilor administrative realizate de autoritățile publice în regim de putere publică, prin care se organizează aplicarea legii și se aplică nemijlocit legea.

Articolul 6. Procedura administrativă

(1) Procedura administrativă este activitatea autorităților publice cu efect în exterior, îndreptată spre examinarea condițiilor, pregătirea și emiterea unui act administrativ individual, spre examinarea condițiilor, pregătirea și încheierea unui contract administrativ sau examinarea condițiilor, pregătirea și întreprinderea unei măsuri strict de autoritate publică.

(2) Emiterea unui act administrativ individual, încheierea unui contract administrativ sau întreprinderea unei măsuri strict de autoritate publică sînt părți ale procedurii administrative.

Articolul 16. Dreptul discreționar al autorității publice

(1) Dreptul discreționar al autorității publice reprezintă posibilitatea acesteia de a opta între mai multe soluții posibile corespunzătoare scopului legii atunci când aplică o dispoziție legală.

(2) Exercițarea dreptului discreționar nu permite desfășurarea unei activități administrative arbitrare.

Articolul 21. Legalitatea

(1) Autoritățile publice și instanțele de judecată competente trebuie să acționeze în conformitate cu legea și alte acte normative.

Articolul 22. Cercetarea din oficiu

(1) Autoritățile publice și instanțele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul și volumul cercetărilor și nu sînt legate nici de expunerile participanților, nici de cererile lor de reclamare a probelor.

(2) Faptele deja cunoscute autorităților publice sau instanțelor de judecată competente, faptele general notorii și faptele prezumate în virtutea prevederilor legale nu necesită a fi probate, pînă la proba contrarie.

Articolul 23. Egalitatea de tratament

(1) Autoritățile publice și instanțele de judecată competente acționează respectînd principiul egalității și nediscriminării.

Articolul 24. Buna-credință

(1) Participanții la procedura administrativă și procedura de contencios administrativ trebuie să își exercite drepturile și să își îndeplinească obligațiile cu bună-credință, fără a încălca drepturile procesuale ale altor participanți.

(2) Participantul care își exercită drepturile procesuale în mod abuziv și nu își îndeplinește obligațiile procesuale cu bună-credință răspunde potrivit legii pentru prejudiciile materiale și morale cauzate.

Articolul 28. Eficiența

(1) Procedura administrativă se realizează într-un mod simplu, adecvat, rapid, eficient și corespunzător scopului. Realizarea procedurii administrative prin intermediul mijloacelor electronice de comunicație este obligatorie în toate situațiile în care mijloacele respective pot fi utilizate, cu excepția cazurilor în care legea stabilește altfel.

(2) Procedura administrativă se realizează în scris, pe suport de hârtie sau în format electronic, dacă caracterul urgent al măsurii nu cere o realizare verbală a procedurii administrative.

Articolul 69. Inițierea procedurii administrative

(1) Procedura administrativă se inițiază la cerere sau din oficiu. Procedura administrativă inițiată din oficiu începe odată cu efectuarea primei acțiuni procedurale, iar cea inițiată la cerere se consideră inițiată din momentul depunerii cererii.

(2) În cazul depunerii unei petiții, autoritatea publică este obligată să inițieze o procedură administrativă.

Articolul 78. Finalizarea procedurii administrative

(1) Procedura administrativă se finalizează prin efectuarea unei operațiuni administrative sau prin emiterea unui act administrativ individual

Articolul 85. Investigații

(1) Participanții la procedura administrativă expun faptele pe care se întemeiază petiția lor în mod clar, concis și cu bună-credință. Expunerea verbală se consemnează într-un proces-verbal.

(2) În cadrul investigării stării de fapt participanții la procedura administrativă sînt obligați să colaboreze cu autoritatea publică și să indice asupra probelor și faptelor care le sînt cunoscute, să prezinte documentele pe care le dețin.

(3) Autoritatea publică trebuie să stabilească din oficiu aspectele de fapt ale cazului care face obiectul procedurii, fără a se limita la dovezile și afirmațiile participanților. Pentru aceasta, autoritatea publică stabilește scopul investigațiilor necesare și felul acestora.

(4) Investigațiile nu sînt necesare:

a) atunci cînd faptele sînt probate fondat de către participanți și nu sînt înaintate obiecții;
b) atunci cînd faptele rezultă din studii, cercetări, statistici publice, cu condiția ca aceste surse să fie indicate și accesibile opiniei publice;

c) în cazul unor proceduri cu caracter de urgență, întemeiate pe interesul public, dacă faptele au fost stabilite și în mod evident nu sînt contestabile.

Articolul 87. Probele

(1) Autoritatea publică se conduce de probele pe care le consideră necesare, conform dreptului discreționar, pentru investigarea stării de fapt. În special ea poate:

a) să solicite informații de tot felul;
b) să audieze participanți, martori și experți/specialiști sau să solicite declarații scrise din partea acestora;

c) să solicite acte și dosare;

d) prin sesizarea directă a lucrurilor, să își creeze propria impresie despre un caz sau despre situația de la fața locului (cercetarea probei la fața locului).

(2) Audierea participanților, a martorilor sau a experților/specialiștilor, precum și cercetarea probelor la fața locului se consemnează într-un proces-verbal.

Articolul 88. Obligația de colaborare a participanților

(1) Participanții la procedura administrativă sînt obligați să colaboreze în cadrul cercetării stării de fapt. Ei urmează să indice, în special, asupra faptelor și probelor care le sînt cunoscute și să prezinte documentele pe care le dețin.

(2) Participanții la procedura administrativă nu sînt obligați să prezinte acte sau alte înscrisuri care nu se mai află în posesia lor dacă autoritatea publică poate clarifica o faptă prin adresarea unei solicitări către altă autoritate publică. Reglementări derogatorii sînt admisibile doar în baza prevederilor legale.

Articolul 92. Aprecierea probelor

(1) Autoritatea publică decide conform convingerii sale libere dacă consideră o faptă drept existentă, luînd în considerare întreaga procedură administrativă, inclusiv toate probele.

(2) Autoritatea publică ia în considerare toate faptele care au importanță pentru caz, inclusiv cele favorabile participanților.

Articolul 93. Sarcina probațiunii

(1) Fiecare participant probează faptele pe care își întemeiază pretenția.

(2) Prin derogare de la prevederile alin. (1), fiecare participant probează faptele atribuite exclusiv sferei sale.

(3) Reglementări suplimentare sau derogatorii sînt admisibile doar în baza prevederilor legale.

Articolul 94. Audierea participanților

(1) Înainte de emiterea unui act administrativ individual defavorabil pentru un participant sau înainte de respingerea unui act administrativ individual favorabil, participantul are dreptul să fie audiat în legătură cu faptele și circumstanțele relevante pentru actul ce urmează a fi emis.

(2) Audierea poate fi făcută verbal sau în scris.

Articolul 137. Dreptul discreționar

(1) În exercitarea dreptului discreționar atribuit, autoritățile publice trebuie să acționeze cu bună-credință în limitele legal stabilite și cu respectarea scopului pentru care le-a fost atribuit dreptul.

IV.

În urma analizei materialelor procedurii disciplinare raportate normelor legale citate supra, Comisia pentru etică și disciplină din cadrul Uniunii Avocaților constată următoarele:

Comisia reține că dispoziția legală prevăzută la art. 232 alin. (2) din Codul administrativ instituie un termen procedural imperativ, de decădere, a cărui încălcare atrage sancțiunea inadmisibilității apelului, cu consecința imposibilității examinării cauzei pe fond în instanța de apel.

În speță, este necontestat faptul că apelul motivat nu a fost depus de către avocatul vizat în termenul prevăzut de art. 232 alin. (2) din Codul administrativ, această situație fiind confirmată atât prin încheierea Curții de Apel Centru din 04.11.2025, cât și prin referința și declarațiile avocatului vizat, care a recunoscut omisiunea de a depune motivarea apelului în termen.

Se reține că urmare a examinării materialelor din procedura disciplinară, în ceea ce privește cronologia evenimentelor în cauza care face obiectul prezentei proceduri, Comisia a stabilit următoarele:

Cauza care face obiectul prezentei proceduri disciplinare constituie cauza conexată (cauzele nr. 3 și 4), având ca obiect anularea actului administrativ de evaluare cu calificativul „nesatisfăcător”, precum și a actului administrativ de destituire din funcția ocupată.

Din analiza materialelor administrate în cadrul procedurii disciplinare, Comisia reține că, - la data de 18 aprilie 2025, Judecătoria Chișinău, sediul Centru, a pronunțat hotărârea prin care a respins acțiunile formulate de Alexandru XXXXXX împotriva Ministerului Mediului;

– la data de 29 aprilie 2025, avocatul Mihail Buzu a declarat apel nemotivat împotriva hotărârii instanței de fond, în termenul prevăzut de lege;

– la data de 26 august 2025, avocatul a recepționat hotărârea motivată prin intermediul poștei electronice;

– la data de 12 septembrie 2025, avocatul a inițiat redactarea apelului motivat, aspect confirmat prin probele informatice anexate;

– în perioada 26.08.2025 – 26.09.2025 a curs termenul legal de 30 de zile pentru depunerea apelului motivat, în conformitate cu prevederile art. 232 alin. (2) Cod administrativ;

– la data de 04 noiembrie 2025, Curtea de Apel Centru a pronunțat încheierea prin care a declarat inadmisibil apelul declarat de Alexandru XXXXXX, reținând că motivarea apelului nu a fost depusă în termenul legal;

– la data de 16 noiembrie 2025, încheierea instanței de apel a fost publicată pe pagina web oficială;

– la data de 23 decembrie 2025, avocatul Mihail Buzu a luat cunoștință despre existența încheierii de inadmisibilitate în urma unei discuții telefonice purtate cu petiționarul;

– ulterior, în luna decembrie 2025, avocatul a restituit petiționarului suma de 5 000 lei, achitată cu titlu de onorariu pentru reprezentarea în instanța de apel, fapt confirmat prin extrasul bancar anexat la referință.

În referința depusă, avocatul Mihail Buzu a invocat faptul că încheierea Curții de Apel Centru din 04.11.2025 nu i-a fost comunicată în mod oficial, nici prin poștă și nici prin mijloace electronice.

Acesta a susținut că dispozițiile Capitolului III din Codul administrativ (art. 231–240), care reglementează procedura de apel, nu prevăd în mod expres obligația notificării sau publicării încheierilor, spre deosebire de Capitolul IV, unde aceste obligații sunt reglementate expres.

În aceste condiții, avocatul a arătat că a luat cunoștință despre existența încheierii de inadmisibilitate abia la data de 23.12.2025, în urma discuției purtate cu petiționarul.

Avocatul recunoaște fără echivoc că **apelul motivat nu a fost depus în termenul legal**, invocând o **omisiune din neatenție**, declarând expres: „*Ceea ce s-a întâmplat mai târziu nu mi pot explica. Explicația e simplă și foarte banală – am uitat, altă explicație nu am*”. Avocatul arată că nu a avut nici o intenție de a prejudicia interesele clientului și că imediat după ce a

luat cunoștință de situație și-a cerut scuze față de Alexandru XXXXXX și i-a restituit integral onorariul de 5 000 lei. Avocatul subliniază că a început efectiv redactarea apelului motivat la data de 12.09.2025, astfel cum rezultă din extrasul din calculator anexat, că a elaborat un proiect consistent al apelului (prezentat Comisiei), însă dintr-o omisiune personală nu a finalizat și nu a depus efectiv actul procedural la instanța de apel în termenul prevăzut de lege.

Comisia a analizat materialele dosarului, din care rezultă fără echivoc că avocatul Mihail Buzu a declarat în termen apelul nemotivat la data de 29.04.2025, a recepționat hotărârea motivată la data de 26.08.2025, a început efectiv redactarea apelului motivat la data de 12.09.2025 și a elaborat un proiect consistent al apelului motivat, prezentat ulterior Comisiei, însă nu a finalizat procedura prin depunerea efectivă, în scris, a motivării la Curtea de Apel Centru în termenul de 30 de zile prevăzut de art. 232 alin. (2) Cod administrativ, ceea ce a determinat declararea apelului ca inadmisibil și pierderea iremediabilă a căii de atac pentru petiționar. Prin încheierea Curții de Apel Centru din 04.11.2025, apelul declarat de XXXXXX Alexandru a fost declarat inadmisibil pe motiv de nedepunere a motivării în termen, ceea ce a condus la pierderea iremediabilă a căii de atac și la imposibilitatea examinării pe fond a legalității hotărârii prin care au fost respinse acțiunile privind anularea actelor administrative de evaluare „nesatisfăcătoare” și de destituire din funcția ocupată.

Comisia constată că această consecință a avut un impact negativ direct asupra situației profesionale și juridice a petiționarului, acesta fiind privat de dreptul de a obține controlul de legalitate al hotărârii primei instanțe de către instanța de apel.

Comisia pentru etică și disciplină, în exercitarea competențelor conferite de Legea cu privire la avocatură și Statutul profesiei de avocat, va aprecia conduita profesională a avocatului Mihail Buzu, prin prisma obligațiilor sale legale și deontologice și a circumstanțelor concrete ale cauzei, în vederea stabilirii existenței abaterii disciplinare și a sancțiunii ce se impune.

Comisia învederează că ratarea termenului pentru depunerea apelului motivat reprezintă o lipsă de diligență profesională care configurează o abatere disciplinară; avocatul nu a invocat și nu a probat existența unor cauze obiective motivate (de ex.: motive de boală, imposibilitate fizică de deplasare, lipsă de acces la dosar, forță majoră sau caz fortuit, etc) care să îl fi împiedicat să respecte termenul legal de depunerea contestației. Singura explicație oferită este omisiune din neatenție („*am uitat*”), ceea ce, deși exclude caracterul intenționat al faptei, nu diminuează efectele negative asupra poziției procesuale a clientului și nici nu poate constitui o justificare legală pentru nerespectarea unui termen de decădere procedurală.

Comisia apreciază că, deși avocatul a gestionat mai multe cauze paralele pentru același client, ceea ce presupune un volum sporit de activitate și un grad de complexitate crescut, sarcina organizării activității profesionale astfel încât să se asigure respectarea termenelor procedurale îi aparține în exclusivitate și face parte din diligența profesională minimă pe care clientul este îndreptățit să o aștepte de la avocat. Gestionarea unui volum mare de cauze nu poate justifica

ratarea unui termen legal esențial, mai ales când consecința este pierderea iremediabilă a unei căi de atac, avocatul fiind liber să accepte mandatul unui client, dar, odată ce l-a acceptat, este obligat să execute acest mandat cu toată diligența și promptitudinea necesară.

Conduita descrisă al avocatului vizat contravine obligațiilor prevăzute de:

Art. 54 alin. (1) lit. b) și d) din Legea cu privire la avocatură – prin neacordarea asistenței juridice conform contractului și prin omisiunea de a aplica în mod efectiv mijloacele și metodele prevăzute de lege pentru apărarea drepturilor și intereselor legitime ale clientului;

Art. 54 alin. (3) din Legea cu privire la avocatură – prin acționarea, prin neglijență gravă, contrar intereselor legitime ale clientului;

Art. 57 alin. (1), (3) și (9) din Statutul profesiei de avocat – prin nemanifestarea conștiințiozității în îndeplinirea mandatului, prin lipsa de promptitudine în reprezentare și prin prejudicierea clientului;

Normele Codului deontologic al avocatului privind diligența profesională, informarea corectă a clientului și obligația de a acționa cu prioritate în interesul acestuia.

Comisia a dat, de asemenea, apreciere circumstanțelor în care a fost comisă abaterea pentru **individualizarea sancțiunii disciplinare**. Astfel, având în vedere circumstanțele cauzei și conducându-se de principiile generale de aplicare a sancțiunii disciplinare, consfințite în dispozițiile art. 57 alin. (2) al Legii nr. 1260/2002 cu privire la avocatură, potrivit cărora la aplicarea sancțiunii disciplinare se ține cont de gravitatea abaterii, de circumstanțele în care a fost comisă, de activitatea și comportamentul avocatului după comiterea abaterii, de receptivitatea acestuia, de conlucrarea și comunicarea cu Comisia, precum și de lipsa sancțiunilor disciplinare anterioare, Comisia a ajuns la concluzia că scopul pedepsei disciplinare va fi atins prin aplicarea față de avocatul vizat a unei sancțiuni disciplinare mai blânde, în limitele prevăzute de lege, și anume a sancțiunii cu amendă în cuantum de 1 500 (una mie cinci sute) lei.

Concomitent, Comisia reține următoarele circumstanțe ale cauzei, relevante la individualizarea sancțiunii: avocatul a recunoscut expres abaterea disciplinară, atât în referința scrisă, cât și în ședința din 16.03.2026, fără a minimiza sau a nega fapta imputată; a manifestat un comportament cooperant pe tot parcursul procedurii disciplinare cu Organul disciplinar, prezentând toate explicațiile și documentele solicitate de Comisie; a restituit imediat integral onorariul de 5 000 lei încasat pentru reprezentarea în instanța de apel, demonstrând astfel o atitudine de asumare materială a consecințelor nefaste ale faptei comise; a prezentat un proiect al apelului motivat, care dovedește că a început efectiv redactarea acestuia și că a depus efort profesional în analiza cauzei încredințate; din materialele dosarului rezultă că nu a mai fost anterior sancționat disciplinar pe parcursul carierei profesionale; fapta a fost comisă din neglijență și nu cu intenție, avocatul neavând nici un interes de a prejudicia clientul; după aflarea situației, avocatul și-a cerut scuze față de client și a adoptat o atitudine responsabilă.

Recunoașterea abaterii în ședința Comisiei din 16 martie 2026 a avut o importanță semnificativă, impact esențial prin demonstrarea maturității profesionale din partea avocatului și contribuind astfel la accelerarea examinării procedurii disciplinare, precum și la formarea convingerii Comisiei cu privire la oportunitatea aplicării unei sancțiuni mai blânde.

V.

Faptele reținute de Comisie determină următoarea **încadrare juridică**:

Încălcarea art. 54 alin. (1) lit. b) și d) și alin. (3) din Legea nr. 1260/2002 cu privire la avocatură, prin:

- omisiunea de a acorda asistență juridică în conformitate cu contractul încheiat cu clientul;
- omisiunea de a aplica în mod efectiv mijloacele și metodele prevăzute de lege (respectiv depunerea în termen a apelului motivat) pentru apărarea drepturilor și intereselor legitime ale clientului;
- acționarea, prin neglijență, contrar intereselor legitime ale clientului Alexandru XXXXXX .

Încălcarea art. 56 alin. (1) din Legea nr. 1260/2002 cu privire la avocatură, care stabilește răspunderea disciplinară pentru nerespectarea prevederilor legale și deontologice care reglementează activitatea avocatului.

Încălcarea art. 57 alin. (1), (3) și (9) din Statutul profesiei de avocat, prin:

- omisiunea de a manifesta conștiinciozitate și probitate în îndeplinirea mandatului încredințat;
- omisiunea de a acționa cu promptitudine în reprezentarea clientului;
- prejudicierea clientului pe durata relațiilor profesionale.

Încălcarea normelor Codului deontologic al avocatului, referitoare la:

- obligația de diligență profesională adecvată;
- obligația de a consulta clientul în mod conștiincios și de a-l informa cu privire la evoluția cauzei;
- obligația de a apăra cu prioritate interesele clientului;
- obligația de a menține un comportament profesional care să nu prejudicieze imaginea profesiei de avocat în societate.

Potrivit **art. 57 alin. (2) din Legea nr. 1260/2002 cu privire la avocatură**:

„La aplicarea sancțiunii disciplinare se ține cont de gravitatea abaterii, de circumstanțele în care a fost comisă, de activitatea și comportamentul avocatului sau avocatului stagiar.”

Comisia aplică principiile generale de individualizare a sancțiunii disciplinare, având în vedere criteriile legale prevăzute expres de legiuitor și consacrate în jurisprudența constantă a Comisiei pentru etică și disciplină, respectiv:

- **gravitatea abaterii**, raportată la consecințele produse asupra drepturilor și intereselor clientului;
- **circumstanțele concrete** în care a fost comisă fapta;
- **activitatea și comportamentul avocatului vizat după comiterea abaterii**;
- **receptivitatea** avocatului față de procedura disciplinară;
- **conlucrarea și comunicarea** cu Comisia;
- **lipsa sancțiunilor disciplinare anterioare**.

Din perspectiva **gravității**, abaterea prezintă următoarele caracteristici:

Ratarea termenului de apel motivat a avut ca **efect direct** pierderea căii de atac și imposibilitatea examinării pe fond a legalității hotărârii primei instanțe;

- Consecința este **iremediabilă** din punct de vedere procedural, clientul fiind definitiv lipsit de dreptul la controlul judiciar în calea de atac;
- Prejudiciul nu este de natură materială directă, ci constă în **pierderea unei șanse procesuale** reale de a obține modificarea sau casarea hotărârii în apel;
- Fapta a fost comisă din **neglijență**, nu cu intenție, avocatul neavând niciun interes să prejudicieze clientul;
- Avocatul a început efectiv redactarea apelului motivat, ceea ce demonstrează că nu a abandonat cauza, ci a comis o **omisiune procedurală** în finalizarea demersului.

Având în vedere aceste elemente, Comisia apreciază că abaterea are un **grad mediu de gravitate**, întrucât, deși consecințele asupra clientului sunt semnificative, fapta nu relevă o atitudine de rea-credință, abandon al clientului sau intenție de a prejudicia clientul.

În ceea ce privește circumstanțele concrete și comportamentul avocatului după comiterea abaterii, Comisia reține că acesta gestionează un volum semnificativ de activitate, reprezentând petiționarul în patru cauze conexe împotriva Ministerului Mediului, ceea ce presupune un efort profesional considerabil, că după aflarea situației la 23.12.2025 a adoptat imediat o atitudine responsabilă, și-a cerut scuze clientului și i-a restituit integral onorariul de 5 000 lei, că pe parcursul procedurii disciplinare a manifestat receptivitate, cooperare și o comunicare constructivă cu Comisia, prezentând toate explicațiile și documentele solicitate, că în ședința din 16.03.2026 a recunoscut în mod expres, sincer și fără rezerve abaterea disciplinară, demonstrând maturitate profesională și asumarea responsabilității, precum și că, potrivit informațiilor din dosar, nu a mai fost anterior sancționat disciplinar, fapt ce indică o conduită profesională anterioară incidentului din speță -conformă cu standardele profesiei.

Comisia apreciază că ansamblul acestor circumstanțe atenuante justifică aplicarea unei sancțiuni mai ușoare în cuantum, în limitele prevăzute de lege.

În asemenea circumstanțe, potrivit art. 57 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 1260/2002 cu privire la avocatură, una dintre sancțiunile disciplinare aplicabile este amenda, care poate fi stabilită în limitele prevăzute de lege, în funcție de gravitatea abaterii și de circumstanțele concrete ale cauzei. Textul legal prevede că „*amenda de la 1 000 la 3 000 de lei se face venit la bugetul Uniunii Avocaților, iar plata acesteia se face în termen de 30 de zile de la data emiterii deciziei privind aplicarea sancțiunii disciplinare sub formă de amendă*”.

Comisia a ajuns la concluzia că scopul pedepsei disciplinare poate fi atins prin aplicarea față de avocatul vizat a unei sancțiuni mai ușoare în cuantum, și anume **o amendă de 1 500 (una mie cinci sute) lei**.

Această sancțiune este proporțională cu gravitatea abaterii și circumstanțele concrete ale cauzei, având un caracter atât represiv, sancționând conduita neglijentă, cât și preventiv, determinând avocatul să manifeste pe viitor un nivel sporit de diligență în exercitarea profesiei și în respectarea termenelor procedurale.

VI.

În concluzie, Comisia pentru etică și disciplină constată că avocatul **Mihail Buzu** a comis o abatere disciplinară prin nerespectarea obligațiilor profesionale de diligență și acționare în interesul clientului, materializată în omisiunea de a depune în termen apelul motivat, fapt care a condus la declararea apelului ca inadmisibil și la prejudicierea intereselor profesionale ale petiționarului Alexandru XXXXXX .

Abaterea întrunește elementele prevăzute de art. 54 și art. 56 din Legea cu privire la avocatură, de Statutul profesiei de avocat și de Codul deontologic al avocatului, justificând aplicarea unei sancțiuni disciplinare.

Ținând cont de circumstanțele atenuante și de comportamentul avocatului vizat, Comisia apreciază că o amendă de 1 500 lei este suficientă și echitabilă pentru atingerea scopului pedepsei disciplinare.

În limita dreptului discreționar, în temeiul art. 44 alin. (2) lit. d), art. 56 și art. 57 din Legea nr. 1260/2002 cu privire la avocatură, al Statutului profesiei de avocat și al Codului deontologic al avocatului,

Comisia pentru etică și disciplină,

DECIDE:

1. A constata în acțiunile **avocatului BUZU Mihail**, titularul licenței pentru exercitarea profesiei de avocat nr. 2987, eliberată la 10.06.2016, comiterea abaterii disciplinare prin

nerespectarea obligațiilor profesionale de diligență și acționare în interesul clientului, materializată în omisiunea de a depune în termen apelul motivat în cauza de contencios administrativ **XXXXXX Alexandru vs. Ministerul Mediului**, ceea ce a prejudiciat esențial clientul prin declararea apelului ca inadmisibil prin încheierea Curții de Apel Centru din 04.11.2025.

2. A aplica **avocatului BUZU Mihail** sancțiunea disciplinară sub formă de amendă în mărime de 1 500 (una mie cinci sute) lei, sumă ce se face venit la Bugetul Uniunii Avocaților din Republica Moldova.
3. În caz de neachitarea amenzii în termen de 30 de zile de la comunicarea prezentei decizii, **a suspenda activitatea avocatului BUZU Mihail**, în conformitate cu prevederile art. 13 alin. (1) lit. f) și art. 57 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 1260-XV din 19.07.2002 cu privire la avocatură.
4. **A transmite** Consiliului Uniunii Avocaților și Baroului Avocaților Chișinău, prezenta Decizie în conformitate cu prevederile art. 48 alin. (18) din Statutul profesiei de avocat.
5. **A transmite** Secretarului general și contabilului-șef al Uniunii Avocaților prezenta Decizie.
6. **A publica** prezenta Decizie pe pagina web oficială a Uniunii Avocaților din Republica Moldova.
7. Decizia intră în vigoare la data adoptării însă poate fi contestată în procedură de contencios administrativ în Judecătoria Chișinău sediul Rîșcani (adresa: mun. Chișinău, str. Kiev, nr. 3) în termen de 30 zile de la comunicare în conformitate cu prevederile art. 42 alin. (6) din Legea nr. 1260/2002 cu privire la avocatură și Codul Administrativ al Republicii Moldova.

**Președintele Comisiei
pentru Etică și Disciplină**

Cristina SULTAN